

Løses af en eller anden Grund, f. Ex. den af faae Thinget sammensat efter en vedtagen ny Fordeling af Folkethingsvalgkredse, komme til at sidde saa langt hen imod Aaret 1890, at der ikke vil være tilstrækkelig Grund til at ordne disse Forhold, inden Folketællingen den 1ste Februar d. N. giver et forbedret Grundlag. Det vil saa meget mindre være Tilfældet, som vi jo alle vide, at den Udvikling, der foregaar her i vort Land med Hensyn til Befolkningens Stigning, for Tiden er af en hel anden Beskaffenhed end den, som fandt Sted i den første Halvdel af dette Aarhundrede, nemlig istedetfor at være overalt saa nogenlunde egal, nu tværtimod er saaledes, at Stigning finder Sted særlig paa ganske enkelte forholdsvis sammentrængte Dele af Landet. Selv om man nu vilde ordne Sagen i Henhold til nærværende Lovforslag eller efter et hvilket som helst Grundlag i Henhold til Folketællingen af 1880, er det dog aabenbart, at i de Dele af Landet, som nu ere saa stærkt forurettede, at vi jo have tre Folkethingskredse her i Kjøbenhavn og lige ved Siden af Kjøbenhavn, der i dette Øieblik aldeles utvivlsomt have en Befolkning af over 200,000 Mennesker tilsammen og altsaa efter Grundloven skulde repræsenteres istedetfor af 3 Medlemmer i Folkethinget af 12—13, — i de Dele af Landet, siger jeg, vil den store Ulighed, efter som Folkemængden stiger, i 1890 vise sig i en meget forstærket Grad, og skulde det altsaa blive Resultatet af denne Forhandling, at disse Kredse ikke allerede nu faae nogen Opreisning, vil det aabenbart være rigtigst at vente, til Folketællingen i 1890 foreligger, thi det vil da blive klart, at ifkun en meget større Forøgelse i Antallet af de af dem valgte Folkethingsmænd vil give dem den Ret, som tilkommer dem, og som de næppe vil faae, naar en Ordning har fundet Sted nogle faa Aar iforveien. Det er netop derfor, det gjælder om nu at faae denne Sag gennemført med Hensyn til de nye forestaaende Folkethingsvalg. Man skulde ogsaa synes, at det maatte være vigtigt snarest muligt at faae tilveiebragt en Repræsentation her i dette Thing, som ikke er sammensat i altfor skrigende Modfæetning til Grundlovens Bestemmelse i § 32. Jeg tror derfor, at Folkethinget vil handle høist urigtigt i nu at slyde denne Sag fra sig. Med god Villie er der ikke det Mindste veien for, at denne Sag kan komme til en Afslutning og kan ordnes saaledes i Løbet af ikke meget lang Tid, at alle de Forberedelser, der kunne ønskes med Hensyn til Valget i Sommer — hvad enten man foretager Fordelingen efter dette Lovforslag, som jo ikke kræver nogen besværlig Omordning, eller man gaar til en

Fordeling, som giver langt betydeligere Forandringer — kunne foretages, inden Valget maa finde Sted, muligen i Slutningen af Juli Maaned. Jeg lægger derfor Folkethinget paa Sinde at fremme denne Sag istedetfor, som der er foreslaet, at henvise den til et Udvalg, hvor Underforstaaelsen dog er den, at Lovforslaget aldeles ikke skal fremmes, hverken paa den ene eller den anden Maade.

Høgsbro: Det ærede Medlem vilde mene, at nu skulde denne Sag ordnes, og hvis ikke, skulde man vente indtil 1890; ja han mente endog saa, at det kunde ske meget let nu, inden de nye Valg finde Sted. Jeg forstaaer slet ikke den Betragtning, thi skulde det gjøres nu, og skulde det være en almindelig Omlægning, som ogsaa det ærede Medlem synes tilbøielig til, var der dog intet Naturligere, end at Sagen var bragt frem allerede i forrige Samling 1882—83, eller ialtsald i Begyndelsen af denne Samling, og at man ikke havde ventet lige til nu henimod Slutningen af Samlingen. Hvis den nu skulde tages for, kunde det kun være for at lægge et Tryk paa os, som ere af en anden Mening end det ærede Medlem eller ialfsald end den ærede Minister, os, for hvem det her gjælder om at faae en almindelig Omordning og ikke en blot Afhjælpning af Ulemperne paa ganske enkelte Steder, der begunstiges fremfor andre. Et saadant Tryk kan jeg forstaa, man kunde ønske at lægge paa os ved nu at bringe Sagen frem i sidste Øieblik og sige: nu eller aldrig, men saa maa Ansvaaret for, at vi ikke vilde lade os undergive et saadant Tryk, virkelig falde paa dem, som ikke itide have sørgt for, at Sagen kunde blive behandlet ved at forelægge den enten i forrige eller i Begyndelsen af indeværende Samling. Dertil kommer, at det er saa langt fra, at dette Forslag opfylder Grundlovens Bestemmelser eller endog blot kan afgive et Grundlag, hvorpaa man skulde kunne bygge en Opfyldelse deraf, at det efter min fulde Overbevisning forrykker Grundlovens Bestemmelser og fører os ind i en Udvikling af dette Forhold, som er aldeles forkastelig lige overfor Grundloven. Det glædede mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) erklærede, at Udvalgets Medlemmer havde i Meget nærmet sig hinanden baade fra højre og venstre Side, saa at der kun var meget Lidt imellem dem og Udtaget til en Overenskomst. Ja det er ogsaa min fulde Overbevisning, at det vilde der kunne være kommet, naar Ministeren havde forstaaet at mæggle mellem de forskjellige Anskuelser, men det er jo netop vor Ulykke ved